

พระราชบัญญัติคนเข้าเมืองแก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระราชบัญญัติ ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้า
เจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า
โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรแก้ไข
เพิ่มเติมบทบัญญัติมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง
พุทธศักราช ๒๔๗๐ และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติคน
เข้าเมืองแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๔

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ด้วยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรโดยบทมาตราดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคนเข้าเมืองแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๖ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เติมข้อความสองอนุมาตราต่อไปนี้เข้าไปในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พุทธศักราช ๒๔๗๐ และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมืองแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๔ เป็นอนุมาตรา ๗ และ ๘ คือ

“(๗) บุคคลอายุต่ำกว่ายี่สิบปีที่มีได้มากับบิดาหรือมารดา เว้นแต่ในกรณีที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงมหาดไทยอยู่ก่อนแล้ว

(๘) บุคคลที่มีอายุสิบสองปีหรือกว่านั้นขึ้นไป ที่อ่านและเขียนหนังสือไทยหรือหนังสือภาษาของตนไม่ได้”

ประกาศมาณวันที่ ๒๖ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

นายกรัฐมนตรี